

Invaliderne og Enhver af os, som bryder sig derom, med de Udsigter, som han vil stille frem. —

Finansministeren: Jeg skal indskrænke mig til at besvare den Interpellation, som den ærede Rigsdagsmand har faaet Tilladelse af Thinget til at stille, og forbigaae den Deel af hans nylig holdte Foredrag, som gik ud paa at drøfte, hvorvidt Loven af 9de April f. A. i alle sine Bestemmelser er hensigtsmæssig eller ikke, hvorvidt den Fortolkning af denne Lov, som den vedkommende Bestyrelse anvender, eller den, som den ærede Rigsdagsmand i Modsætning hertil synes at opstille, og som rigtignok forekommer mig noget besynderlig, er rigtig eller ikke; men jeg skal imidlertid dog tilbagevise den Insinuation, som den ærede Rigsdagsmand tillod sig, at der nemlig fra Bestyrelsens Side kunde være Tale om at gjøre en Forskiel til Fordeel for de mindre Trængende i Modsætning til de mere Trængende; det er Udtryk, som jeg antager, den ærede Rigsdagsmand selv ved nærmere Eftertanke vil finde sig foranlediget til at tilbagefalde. Hvad iøvrigt Interpellationen angaaer, skal jeg gjøre opmærksom paa, at den Commission, i hvis Hænder Loven af 9de April 1851 nedlægger Varetagelsen af Invalidernes Interesse, er sammensat paa en saadan Maade, at selve dens Sammensætning afgiver Garantie for, at hvad der ifølge Loven af 9de April 1851 kan gjøres for Invaliderne, og hvad der ved bemeldte Lov, uden udtryffeligt at være fastsat deri, dog er tilfaldet, ogsaa vil skee. Vil man ikke i den Henseende have Tillid til den administrerende Directeur, som paa Finansministerens Forslag er sat ind i Bestyrelsen, saa troer jeg dog, man kan have Grund til at antage, at de to Medlemmer af Bestyrelsen, som ere indsatte efter Valg af de to Krigsministerier, maae have tilstrækkelig Interesse for Invaliderne til at varetage disses Løve, og jeg skulde fremdeles antage, at man maae tiltroe de to Medlemmer, som ere indsatte i Bestyrelsen fra Centralcomiteens Side, der ved Hjælp af Tilrækkingssubscriptionen har samlet det saa betydelige Fond til Understøttelse for Invaliderne, Interesse nok for disse til ikke at gaae hen at opstille saa vrangne Fortolkninger, som den ærede Rigsdagsmand har villet faae

Thinget til at troe, der var bragt i Anvendelse. Uden at ville inblade mig nærmere paa det Spørgsmaal, hvorvidt Finansministerens Myndighed strækker sig ligeoverfor denne Bestyrelse, skal jeg blot i Almindelighed bemærke, at jeg antager, at det Finansministeriet paalagte Dvertilsyn rækker vidt nok til at kunne forhindre, at der fra Bestyrelsens Side finder Bliktforsømmelse Sted i Henseende til Beslutninger, der tages om den overordentlige Invalidfond; hvad derimod Detaillen angaaer, da har jeg Intet med den at bestille, den er lagt i Bestyrelsens Hænder, og dette er i mine Tanker ogsaa det Rigtige, thi den bliver derved bedre varetaget, end naar den var lagt umiddelbart i Regjeringens Haand. Naar der nu spørges, om Finansministeren kan foranstalte, at der snarest muligt bliver tillagt Vedkommende af den overordentlige Fond, hvad de lovmæssige synes at mangle, den Forsørgelse, der i det Hele tilkommer dem, saa maa jeg svare benægtende. Nei, det kan jeg ikke foranstalte, thi det er foranstaltet, og, saavidt jeg formaaer at skjønne, er der for Dieblirket ikke Videre i den Henseende at foranstalte. Jeg skal noget nærmere belyse den ærede Interpellants Forespørgsel, forsaavidt jeg maae antage, at det kan have nogen Interesse for det ærede Things Medlemmer i Almindelighed. — Ved Loven af 9de April 1851 er det bestemt, at der efter lovbestemte Regler, som det er Bestyrelsens Sag at gaae frem efter, skal tilstaaes en vis Invalidforsørgelse af den almindelige Fond. Om denne Invalidforsørgelse kan det ikke, som den ærede Interpellant har forudsat, siges, at den kun skulde udgjøre omtrent det Halve af den Understøttelse, de Vedkommende hidtil have nydt. Denne Beregning er ikke rigtig. I nogle Tilfælde have Vedkommende slet ikke faaet Noget af den almindelige Fond, fordi det ved den lovbefalede Undersøgelse, som er blevet anstillet, har vist sig, at de ikke havde Krav paa saadan Forsørgelse; i andre Tilfælde have de ikke faaet Saameget, enten det er over eller under Halvdelen, som de tilforn havde af Centralcomiteen og lignende private Goddædighedsanstalter, som f. Ex. Krigshospitalskassen; men i enkelte Tilfælde have de ogsaa faaet Mere, og de have overhovedet i ethvert enkelt